

Diari portantveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

L'Estatut al Parlament

Són molts els que tenen el desig d'intervenir—diu Lluís Companys—, amb l'únic objecte de que la seva solució representi un pas difícil en la marxa de la República

Preguntat el cap de la minoria catalana, senyor Lluís Companys, sobre l'actitud del senyor Maura a la sessió de divendres, ha manifestat que li havia semblat bé, car s'havia mantingut durant el seu discurs sense apassionament. Maura reconegué de fet el dret de Catalunya a la seva autonomia, malgrat que després, bo i acceptant aquest principi, que ell admetia, tragués conseqüències contràries en negar una per una les funcions que representen l'autonomia. Es ben clar que d'acord a aquestes conseqüències, Maura defensa els seus principis. Hom pot observar com quasi tot el món es nomena federal, però no volen resoldre el problema de Catalunya d'acord amb els conceptes federals i les doctrines de Pi i Suñer.

De totes maneres, repeteixo que em sembla bé, en part, el discurs de Maura, pel seu gran desig de no pertorbar la serenitat del debat, i aconseguí posar, amb el to que donà al seu discurs, en posició difícil a aquells que tinguin el propòsit d'intervenir amb l'únic i sol objecte d'enverinar-lo, posant-se al marge de la seva marxa normal i de la seva serenitat.

Són molts els que tenen el desig d'intervenir en el problema amb l'únic objecte que la seva solució representi un pas difícil en la marxa de la República. Aquests elements, que no poden presentar-se tal com són, es cobreixen amb la bandera d'Espanya, a la qual no són dignes de mirar, perquè ací hi ha l'obra de la monarquia: Un naufragi moral i material de tots els valors del país. És dolorós que el to d'aquesta campanya pugui fer seguir a una part de l'opinió de bona fe. Nosaltres ens esforcem per tal que aquesta campanya no tingui contestació en la serenitat de Catalunya, que està en possessió del dret i que sap molt bé que hom l'hi deu i no se l'hi pot arrabassar. Obliden que es perdé Cuba per les campanyes de l'any 1808.

No es pot considerar estabilitzat el règim mentre no es resolgui el problema de Catalunya.

—Creieu hauria estat millor discutir primerament l'Estatut de Catalunya, i no simultàniament amb la reforma agrària?

—La Reforma agrària és transcendentalíssima—respongué el senyor Companys—. En els primers moments nosaltres volíem que es discutís aviat, per tal que el Govern portés el projecte a les Corts. Això s'ha anat diferint molt, perquè es canvià el projecte, i no per culpa nostra, car sempre hem sollicitat activitat.

Ara bé, el problema de l'Estatut s'ha de mirar des del punt de vista que és un apèndix de la Constitució de l'Estat. Nosaltres, amb referència a l'Estatut, no hem tingut pressa, i ací està la nostra conducta; és evident, però, que s'ha retardat.

—Intervindreu en la discussió de l'Estatut?

—Indiscutiblement. Això ha estat sols una lleugera escaramussa. El debat adquirirà una més gran extensió, i no mancaran ocasions en les quals calgui intervenir.

—I el senyor Lerroux?

—Ell ja ha dit que escollirà el moment de parlar. Esperem amb gran interès el parlament que pugui pronunciar el cap dels radicals, i seria una petulància i indiscreció avançar cap judici ni indicació de cap mena sobre la posició d'aquesta gran figura republicana.

—I respecte el socialisme?

—Crec que els socialistes han celebrat una reunió i han cridat diversos dels seus representants a Catalunya. Això em sembla molt bé,

Assemblea municipalista

Diumenge al matí, al Saló del Consell de Cent, de Barcelona, es celebrà l'Assemblea de Constitució de la Federació Catalana de Municipis.

Assistiren gran nombre de delegats i presidí l'acte, Pere Comes, tinent d'alcalde de Barcelona.

Actuà de Secretari el senyor Pi i Suñer.

Se celebraren sessions matí i tarda essent aprovat l'Estatut de la Federació, després de laboriosa discussió en la qual intervingueren gran nombre de delegats.

DISCURSOS DELS SENYORS MACIÀ I RICO

A la sessió del matí feu acte de presència el President de Catalunya, senyor Macià, acompanyant el batlle de Madrid senyor Rico.

Parlà el senyor Casanoves, com a batlle accidental de Barcelona, saludant en nom de la ciutat als assembleistes i al batlle de Madrid.

La Presidència cedí a continuació la paraula al senyor Pedro Rico, el qual, una vegada apaivagada l'ovació de què se'l féu objecte, començà dient que aquell era un moment però no ens podem posar amb les pràctiques democràtiques del seu partit.

Hom ha de tenir en compte que ha estat aprovada una Constitució que és de règim autònom i que indica les facultats inalienables de l'Estat i aquelles que poden ésser pròpies dels poders regionals. He de dir, doncs, que els Estatuts ja quedaren plasmats a la Constitució, i si ara hom no acordava el que ella disposa, seria anar en contra de la Constitució, i el problema restaria insoluble, i no per culpa nostra.

ment per ell d'intensa emoció. Els vostres aplaudiments els agraeixo en aquella doble representació que ostento com a president de la Unió de Municipis espanyols i com alcalde de Madrid. En la impossibilitat de separar—digué—el càrrec de la persona, rebo els vostres aplaudiments dirigits al poble de Madrid, amb tota la cordialitat i afecte, amb la comprensió que Madrid sempre ha fet gala, i emportant-me'n les salutacions de tots.

Sempre m'he guanyat la vida interpretant les lleis al fòrum; per això el meu esperit s'habitua a una disciplina processal, i no tinc competència per a tractar assumptes polítics, sinó només els que fa referència a la vida dels Municipis.

Tots els Municipis d'Espanya s'hauran de felicitar d'aquest acte que pot representar la pedra angular de l'engradiment d'Espanya.

Espanya fou gran—afegí el senyor Rico—mentre els seus Municipis i els seus pobles foren lliures. La monarquia anà segant, des de Villalar, totes les llibertats d'aquests pobles, i ara és hora de laborar, tornant-les-hi, no sols per la prosperitat dels Municipis, sinó per la prosperitat i l'engrandiment d'Espanya.

Les organitzacions polítiques—afegí—moren. L'únic que sobreviu són aquells vincles de convivència i de relació d'interessos que els Municipis realitzin. El dia que tinguem a Espanya la llibertat dels Municipis, aquests seran la millor defensa de les llibertats conquistades pel poble.

El senyor Rico acabà el seu discurs amb uns Visca Catalunya! Visca Espanya! Visca Barcelona! Visquen els Municipis!, que foren corejats per tota l'Assemblea.

Finalment el senyor Macià s'adreçà a l'Assemblea i pronuncià un parlament en espanyol.

Digué—el senyor Macià—que sempre l'ha preocupat vivament tot el que es relaciona amb la vida dels Municipis. Es per això que vine a saludar-vos a tots—digué—i a desitjar-vos que les vostres tasques siguin profitoses, perquè en la vida dels Municipis s'inclou directament la vida del país.

Perquè entenc que tots vosaltres us heveu preocupat que la hisenda
(Segueix a la pàgina 5)

Foment Nacionalista Republicà

GRUP FEMINAL

Diumenge, 15 Maig 1932

A les 11'30 matí

CONFERÈNCIA

a càrrec de

Ferran Casajoana (K.sa)

Tema: "Ninots i ninotaires"